

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ŽARASŲ APSKRITIES KOMITETO IR
APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

Z A R A S A I

1950 m.

balandžio mėn.

23

SEKMA DIENIS

Nr. 48(463)

Kaina 20 kap.

Buoždamasi švęsti Tarybų Lietuvos dešimtmetį, laisva ir laiminga lietuvių tauta išreiškia gilią padėką už visa tai, ką ji pasiekė. Visasąjunginei Komunistų partijai (bolševikų), Tarybinei Vyriausybei, brangiajam ir mylimajam tarybinės liaudies vadui ir mokytojui didžiajam Stalinui.

(Iš Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komiteto kreipimosi).

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komiteto

K r e i p i m a s i s

į Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos darbininkus, valstiečius, inteligentiją, į visus darbo žmones

Brangūs draugai!

1950 metų liepos 21 d. sukanka 10 metų nuo tos dienos, kai lietuvių tauta visiems laikams padarė galą buržuazijos ir dvarininkų viešpatavimui, įkūrė Lietuvos Tarybų valdžią.

Tarybinės socialistinės santvarkos paskelbimas Lietuvoje buvo didžiausia darbo žmonių pergalė. Lietuvių tauta igijo laisvę ir nepriklausomybę, gavo neribotus galimus laudies ūkiui ir kultūrai vystyti. Kelia į laisvę ir nacionalinę nepriklausomybę Lietuvos darbo žmonėms nurodė Didžioji Spalio socialistinė revoliucija, Lenino — Stalino partija.

Tarybų valdžia Lietuvoje buvo įkurta 1918—1919 m.m. Bet kapitalistai, dvarininkai ir buožės, pasišaukę į pagalbą Vokietijos ir Anglijos — Amerikos imperialistus, pasmaugė jaunąją Tarybų Lietuvos respubliką. Atėjęs į valdžią, Lietuvos buržuazija žiauriai kersėjo darbo žmonėms. Liaudies kraujuje buvo nuskandinti proletarinės revoliucijos laimėjimai Lietuvoje. Kovoje prieš Lietuvos liaudi susijungė visos buržuazinės partijos — krikščionys demokratai ir liaudininkai, tautininkai ir socialdemokratai. Siekdama palaužti augantį liaudies pasipriešinimą, buržuazija įvedė atvira fašistinė diktatūra.

Kapitalistai, dvarininkai ir buožės užkrovė darbo žmonėms žiaurais išnaudojimo junga. Darbo valstiečiai buvo pavergti dvarininkų ir buožių, kaimo beturėčių masės buvo pasmerktos badui ir skurdui. Tukstančiai valstiečių ūkių buvo parduodami iš varžytinių, pudykiai atitekdami išnaudojimo ms. Nedarbas, elgetiškas mokestas už darbą, betišskumas — tokia buvo darbininko dalia. Beviitiška buvo darbo inteligentijos padėtis. Dešimtis tukstančių Lietuvos darbo žmonių kasmet būdavo priversti emigruoti į užsienį uždarbio ieškoti.

Parsidavėliški buržuazijos pakalikai mėgino apgaudinti liaudį melagingomis kalbomis apie Lietuvos nepriklausomybę, bet iš tikrųjų lietuvių tauta vilko dvigubą jungą — vietinių ir užsieninių engėjų. Lietuvos buržuazija išduodavo gyvybinius liaudies interesus savo klasinių interesų naudai. Lietuva virto imperialistinių valstybių pusiau-kolonija. Imperialistai trypė jos suverenumą ir vienišumą. Nuo Lietuvos buvo atpišti Vilnius ir Klaipėda.

Vadovaujama Lietuvos Komunistų partijos, įkvėpiamas didžiū Lenino — Stalino idėjų, lietuvių tauta daugiau kaip du dešimtmečius kovojo prieš buržuazijos jungą. Šią didvyrišką kovą apvainiavo darbo žmonių pergalė. Tarybų Sąjungos pagalbos dėka lietuvių tauta 1919 metais atkūrė Tarybų valdžią ir stojo į broliškąją TSRS tautų šeimą.

Stovingasis Tarybų Lietuvos dešimtmetis yra įymiausias lietuvių tautos istorijos puslapis, lūdinantis apie didžias pergalės, karis pasiekė respublikos darbo žmones, vadovaujant Visasąjunginei Komunistų partijai (bolševikų), išmintingajam vadui ir mokytojui draugui Stalinui.

Lietuvių tauta tapo tikru savo gyvenimo, šeiminių, į darbo žmonių rankas perėjo žemė, fabrikai ir gamyklos. Iš betiškos imperialistinių valstybių pusiau-kolonijos Lietuva virto pilnateisiu Tarybų Sąjungos respublikų galingos šeimoms nariu. Lietuvių tauta igijo savo tikrąjį valstybingumą, kurį užtikrina visa didžiosios tarybinės valstybės galia.

Pradėjusi statyti naują gyvenimą, Lenino — Stalino partijos vadovaujama lietuvių tauta trumpu laiku pasiekė žymius laimėjimus. Audringai ėmė vystyti pramonę. Dešimtis tukstančių valstiečių gavo iš Tarybų valdžios žemę. Išnyko nedarbas. Išvystė didelis darbas kultūrinės statybos srityje. Pagerėjo darbo žmonių materialinė padėtis.

Socialistinę statybą Lietuvoje nutraukė klas-

tingas hitlerinų gaujų užpuolimas prieš mūsų tarybinę Tėvynę.

Okupavę Tarybų Lietuvos teritoriją, fašistiniai grobikai, padedami niekšiškių lietuvių tautos priešų — lietuviškai vokiškųjų buržuazinių nacionalistų, ėmė vykdyti savo žverišką planą lietuvių tautai pavergti ir sunaikinti. Hitlerininkai sugriovė respublikos pramonę, nuniokojo jos žemės ūkį, sunaikino milžinišką kultūrinį vertybių kiekį, nužudė šimtus tukstančių žmonių.

Didžiojo Stalino raginama, lietuvių tauta drauge su visomis Tarybų Sąjungos tautomis pakilo į šventą išsivadavimo karą prieš fašistinius grobikus. Kaudamiesi šauniosios Tarybinės Armijos gretose ir partizanų būriuose, Tarybų Lietuvos darbo žmonės įnešė savo indėlį į bendrąją pergalę prieš priešą, 15 geriausių lietuvių tautos sūnų ir dukrų suteiktas garbingas Tarybų Sąjungos Didvyrio vardas, apie 100:000 Didžiojo Tėvynės karo dalyvių apdovanoti Tarybų Sąjungos ordinais ir medaliais.

Lietuvių tauta per amžius atminis, kad už savo išsigelbėjimą iš pražuties ir sunaikinimo ji turi būti dėkinga tarybinei santvarkai, broliškosios Tarybų Sąjungos tautoms, didžiajai rusų tautai, didvyriškajai Tarybinei Armijai, bolševikų partijai, genialiajam Stalinui. Tik tarybų valdžios dėka buvo įgyvendintas ilgaamžis lietuvių tautos troškimas — visos Lietuvos žemės su Vilniumi ir Klaipėda buvo sujungtos į vieną tarybinę Lietuvos valstybę.

Bolševikų partijos vadovaujami, vieningoje Tarybų Sąjungos tautų šeimoje Tarybų Lietuvos darbo žmonės su milžinišku entuziazmu ėmėi atkurti respublikos liaudies ūkį. Įveikdami pokarinius sunkumus, nušluodami nuo savo kelio liaudies priešus — buržuazinius nacionalistus, Tarybų Lietuvos darbo žmonės sėkmingai vykdė penkmečio plano iškelto uždavinius.

Atstatyti ir paleisti į darbą visi fašistinių okupantų sugriauti fabrikai ir gamyklos, kuriamos naujos pramonės šakos, kurių nebuvo Lietuvoje buržuazinės santvarkos metais. Respublikoje vystoma staklių, elektromotorių, matavimo prietaisų, dviratinių ir cemento gamyba. 1949 metais pramonės gamyba ne tik pasiekė prieškarinį 1940 metų lygį, bet ir viršijo jį 60 proc. Iš metų į metus kyla pramonės lyginamasis svoris liaudies ūkyje. Auga darbininkų klasės eilės.

Respublikos žemės ūkio atkūrimas ir vystymas vyksta Lietuvos kaimo socialistinio pertvarkymo sąlygomis. Tarybų valdžia išvadavo darbo valstiečių iš dvarininkų ir buožių vergovės, davė žemės apie 100 tukstančių bežemių ir mažžemių valstiečių.

Nenukrypstamas darbo valstiečių politinio samoningumo ir aktyvumo augimas, tolesnis jų susitelkimas apie bolševikų partiją ir tarybų valdžią, milžiniška pagalba, kurią suteikė Lietuvai Sąjunginė Vyriausybė mechanizuojant žemės ūkį, brolišką sąjunginių respublikų pavyzdys — visa tai sudarė galimybę Lietuvos kaimui pereiti į socialistinį vystymosi kelią.

Vykdydami Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) VI suvažiavimo raginimą — artimiausiu laiku pasiekti visišką kolūkinės santvarkos pergalę respublikoje, — daugumas darbo valstiečių — beturėčių ir vidutinių — susijungė į kolūkius.

Perėjimas į socialistinį vystymosi kelią sudarė visas sąlygas neregėtai pakelti žemės ūkiui, plačiai taikyti traktoriams ir kitoms mašinoms, pažangiausiai pasaulyje tarybinei agrotechnikai.

Kolūkiečiai ir kolūkietės, tarybinių ūkių darbuotojai sėkmingai vykdė trimečio planą visuomeninei gyvulininkystei išvystyti.

Kolūkinė santvarka neša darbo valstiečiams laimingą ir pasiturimą gyvenimą. Auga kolūkiečių gerovė, kyla Lietuvos kaimo kultūra. Kolūkinė santvarka atnešė tikrą laisvę darbo valstiečiai.

Lenininės — stalininės nacionalinės politikos dėka

lietuvių tauta, bolševikų partijos vadovaujama, pasiekė didelius laimėjimus, vystydama kultūrą, nacionalinę savo formą, socialistinę savo turinį. Lietuvių inteligentijai atsivėrė neribota veiklos dirva.

Darbininkams ir darbo valstiečiams, kuriems kapitalistai ir dvarininkai uždarė kelius į švietimą ir kultūrą, tarybų valdžia sukūrė visus galimus išsivirti mokslą, žinias. 1949—1950 mokslo metais respublikoje veikia 833 septynmetės ir vidurinės mokyklos. Respublikos mokyklose mokosi daugiau kaip 400 tukstančių žmonių. 1949 metais baigusiujų vidurines mokyklas žmonių skaičius keturis su puse karto viršijo didžiausią buržuazijos valdymo laikotarpio laidą. Milžinišką reikšmę respublikos liaudies ūkiui ir kultūrai toliau vystyti turi visuotinio septynerių metų mokymo įvedimas. Respublikoje yra 11 aukštųjų mokyklų. Auga ir auklėjami įvairių sričių specialistų nacionaliniai kadrai.

Tarybų valdžia atvėrė Lietuvos jaunimui visus kelius į mokslą, į kurybinį darbą. Lietuvos jaunimas aktyviai dalyvauja socialistinėje statyboje, kovoje dėl pokario lininio penkmečio vykdymo. Sukurta Lietuvos TSR Mokslų akademija, turinti 11 mokslinio tyrimo institutų.

Vystosi lietuvių tarybinė literatūra ir menas. Vykdydami istorinius VKP(b) CK nutarimus ideologiniais klausimais, Lietuvos, TSR literatūros ir meno veikėjai sukūrė nemažą aukšto idėjškumo kūrinių, iš kurių geriausieji apdovanoti Stalinine premija.

Tarybinės vyriausybės, didžiojo Stalino pagalbos dėka, darbo žmonių pasiaukojamo darbo išdavoje iš griuvėlių kyla, vis gražėja ir puošiasi Tarybų Lietuvos sostinė — Vilnius. Didelė statyba vykdoma ir kituose respublikos miestuose.

Žymiai išaugo respublikos darbo žmonių politinis aktyvumas ir samoningumas. Socialistinis lenktyniavimas dėl penkmečio plano įvykdymo pirma laiko tapo tikrai visalaudinio judėjimu. Respublikoje auga ir gausėja pramonės ir žemės ūkio pirmūnų gretos. Sąjunginė vyriausybė apdovanojo daug priešakinių respublikos žmonių Tarybų Sąjungos ordinais ir medaliais, geriausiems iš jų suteiktas garbingas Socialistinio Darbo Didvyrio vardas.

Broliškoje Tarybų Sąjungos tautų šeimoje auga, stiprėja ir vystosi nauja, socialistinė lietuvių nacija.

Visi laimėjimai, kuriuos lietuvių tauta pasiekė per praslinkusius dešimt metų, yra rezultatas bolševikų partijos vadovaujamo darbininkų, valstiečių, inteligentijos milžiniškų darbo pastangų. Lenino — Stalino nacionalinės politikos, TSRS tautų nesugriaunamos draugystės triumfas, didžiosios rusų tautos ir kitų Tarybų Sąjungos tautų broliškos pagalbos išdava, rezultatas pagalbos, kurią nuolat teikia VKP(b) CK, Sąjunginė Vyriausybė ir asmeniškai draugas Stalinas.

Sie laimėjimai yra milžiniško socialistinės sistemos pranašumo išdava. Nėra pasaulyje tvirtesnės ir galingesnės valstybės, negu mūsų didžioji Tėvynė — Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjunga. Tuo metu, kai kapitalistinėse šalyse vis stipriau vystosi ekonominė krizė, mažėja pramonės gamybos apimtys, tarybinės pramonės bendroji produkcija per praslinkusį pokario penkmečio laikotarpį kasmet didėjo 20 ir daugiau procentų.

Socialistinio žemės ūkio bendroji produkcija, ištais paėmus, poreitais 1949 metais viršijo prieškarinį lygį.

Remiantis nuolatiniu liaudies ūkio augimu, nenukrypstamai kyla mūsų šalies darbo žmonių gerovė. Kainų sumažinimo maisto ir pramonės prekės išdavoje kyla tarybinio rublio perkamoji galia, auga realūs darbininkų ir tarnautojų darbo užmokesčiai, didėja valstiečių pajamos.

Tuo pat metu kapitalistinėse šalyse yra dešimtytis milijonų bedarbių, iš metų į metus mažėja

(Nukelta į 2 pusl.)

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komiteto

K r e i p i m a s i s

į Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos darbininkus, valstiečius, inteligentiją, į visus darbo žmones

(Atkelta iš 1 pusl.)

realus darbininkų ir tarnautojų darbo užmokestis, mažėja valstiečių pajamos.

Išmintingoji lenininė-stalininė užsienio politika, nuosekli ir ryžtinga TSRS kova už taiką ir tautų bendradarbiavimą užtikrina mūsų šaliai šimtų milijonų žmonių simpatijas ir paramą visame pasaulyje. Draugo Stalino vadovaujama, Tarybų Sąjunga yra visų šalių darbo žmonių avangardas jų kovoje už tvirtą taiką, demokratiją ir socializmą.

Iš praktikos įsitikinę bolševikų partijos politikos teisingumu, įsitikinę, kad bolševikų partija neturi kitų interesų, išskyrus liaudies interesus, Tarybų Lietuvos darbo žmonės vis glaudžiau telkiausi apie didžiąją Lenino—Stalino partiją, apie tautų vadą draugą Staliną.

Ryški demonstracija Lietuvos darbo žmonių atsidavimo bolševikų partijai, didžiajam Stalinui yra tas vieningumas, su kuriuo lietuvių tauta rinkimuose į TSRS Aukščiausiąją Tarybą balsavo už komunistų ir nepartinį bloko kandidatus, už bolševikų partiją, už didįjį Staliną.

Ruošdamasi švęsti Tarybų Lietuvos dešimtmetį, laisva ir laiminga lietuvių tauta išreiškia gilia padėką už visa tai, ką ji pasiekė, Visasąjunginei Komunistų partijai (bolševikų), Tarybinei Vyriausybei, brangiajam ir mylimajam tarybinės liaudies vadui ir mokytojui didžiajam Stalinui.

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas ragina visus respublikos darbo žmones Tarybų Lietuvos dešimtmečio dieną—1950 metų liepos 21 d. pažymėti, kaip visaliaudinę šventę, kovojant už pokarinio stalininio penkmečio įvykdymą pirmą laiką, vis glaudžiau susitelkiant apie Visasąjunginę Komunistų partiją (bolševikų), apie Tarybinę Vyriausybę, apie didįjį Staliną.

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas ragina respublikos darbo žmones Tarybų Lietuvos dešimtmečio garbei suorganizuoti pramonės ir transporto įmonėse, kolūkiose, tarybinuose ūkiuose ir MTS, visuose miestuose ir kaimuose masinį socialistinį lenktyniavimą už tolesnį pramonės, transporto, žemės ūkio ir kultūros pakilimą ir suklestėjimą.

Reikia užtikrinti, kad kiekviena respublikos įmonė įvykdytų ir viršytų 1950 metų planą, pasiekti tolesnio darbo našumo bendro pakilimo, išleidžiamos produkcijos kokybės pagerėjimo ir jos savikainos sumažėjimo, valstybinių lėšų ekonomijos, socialistinių sankaupų augimo, visų vidaus išteklių ir galimybių sumobilizavimo, didžiai rentabilaus darbo. Reikia nenulstamai kovoti už daug darbo reikalaujančių procesų mechanizavimą, už spartų priekakinės tarybinės technikos įdiegimą ir geresnį jos panaudojimą, už pilnatinį įrengimų ir gamybinių plotų išnaudojimą.

Partinių ir profesinių organizacijų garbės reikalas vadovauti patriotiniam Lietuvos darbininkų judėjimui už gamybos technikos, priekakinį darbo metodų tobulumą, organizuoti masinį darbininkų apmokymą stachanovinių darbo metodų, pereiti prie kolektyvaus brigadų, pamainų, cechų ir įmonių stachanovinio darbo.

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas ragina visus kolūkiečius, darbo valstiečius, tarybinių ūkių bei MTS darbuotojus, žemės ūkio specialistus Tarybų Lietuvos dešimtmečio garbei išplėsti socialistinį lenktyniavimą už naujus laimėjimus vystant respublikos žemės ūkį, už gausų derlių, už tai, kad kiekvienas kolūkis ir tarybinis ūkis įvykdytų ir viršytų trimečio planą visuomeninei produktyviai gyvulininkystei išvystyti, už gausmą žemės ūkio produktų gyventojams ir žaliavą pramonei.

Ypatingai svarbus žemės ūkio darbo žmonių kovinis uždavinys yra garbingai įvykdyti TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK nutarimą dėl pavasario sėjos, pavyzdinai atlikti pavasario sėją ir užtikrinti 1950 metais gausų visų žemės ūkio kultūrų derlių.

MTS darbuotojai turi užtikrinti aukšto našumo traktorių darbą, užtikrinti, kad kiekvienas traktorininkas įvykdytų ir viršytų išdirbio normą, kad traktoriniai darbai būtų aukštos kokybės.

1950 metais respublikoje prasidėjo dideli darbai pelkėtoms žemėms nusausinti bei įsivinti ir žaliavoms sejamoms išdiegti žemės ūkyje. Šių ypatingai svarbių priemonių įvykdymas yra kolūkiečių, MTS ir tarybinių ūkių darbininkų, visų žemės ūkio darbuotojų garbės reikalas.

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro

Komitetas ragina kolūkiečius ir kolūkietes, MTS darbuotojus, visus žemės ūkio darbuotojus bolševikiškai kovoti dėl kolūkinės santvarkos suklestėjimo, dėl jaunųjų Lietuvos kolūkių organizacinio-ūkinio sustiprėjimo, visokeriopa gausinti ir saugoti visuomeninę artelių nuosavybę—pasiturtimo ir kultūringo kolūkiečių gyvenimo pagrindą, sąžiningai dirbti, stiprinti gamybinės brigados kolūkiuose, kaip darbo organizavimo pagrindą, laikui vykdyti savo prives brangiajai tarybinei valstybei. Ypatingai svarbi kolūkių klestėjimo sąlyga yra kuo griežtesnis žemės ūkio artelės įstatų vykdymas.

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas ragina visus darbo valstiečius—pavienininkus jungtis į kolūkus, stoti į vienintelį teisingą kelią—kolūkinį kelią, į socializmo kelią. Užtikrinkime pilnutinę, kolūkinės santvarkos pergalę Tarybų Lietuvoje.

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas ragina mokslo ir technikos darbuotojus nepaliaujamai kovoti už tolesnį mokslinio darbo išvystymą, už mokslinio tyrimo įstaigų darbo pagerinimą, už glaudesnį mokslo ryšį su gamyba, už nenukrypstantą technikinę pažangą pramonėje ir žemės ūkyje.

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas ragina visus Tarybų Lietuvos rašytojus, dailininkus, kompozitorius, artistus, visus meno darbuotojus pažymėti respublikos dešimtmetį naujais kūrybiniais laimėjimais, nenulstamai dirbti, siekiant sukurti aukšto idėjiškumo ir aukšto meniškumo kūrinius, vertus didžiosios stalininės epochos.

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas ragina tarybinius mokytojus, profesorius bei aukštųjų mokyklų dėstytojus dar atkakliau kovoti už igyvendinimą įstatymo dėl visuotinio septynerių metų mokyimo, už aukšto dėstymo kokybę, už tai, kad Lietuvos jaunimui būtų skiepijamas tarybinis patriotizmas, stalininė tautų draugystė, beribė meilė mūsų tarybinei Tėvynei, Lenino—Stalino partijai.

Partinių ir tarybinių organizacijų, tarybinės inteligentijos pareiga yra iš pagrindų pagerinti darbą kultūros—švietimo įstaigų—kultūros namų, klubų—skaityklų, raudonųjų kampelių, geriau panaudoti radiją, kiną, plačiau vystyti meninę saviveiklą, pasiekti kuno kultūros ir sporto masiškumą. Sutikime respublikos dešimtmetį naujais laimėjimais kultūros—švietimo darbe, naujais pasiekimais vystant kūno kultūrą ir sportą!

Kovinis uždavinys yra ugdyti bolševikinį partiškumą moksle ir kultūroje, negalėtingai demaskuoti supuvusią kapitalistinę santvarką, jos žverišką žmogaus neapykantos kupiną ideologiją ir kultūrą, ryžtingai kovoti prieš buržuazinio nacionalizmo pasireiškimus, prieš kosmopolitizmą, šliaužiojimo ir keliaklupščiojimo prieš kapitalizmą ir jo kultūrą pasireiškimus, kovoti už nugalėjimą buržuazinių liekanų žmonių sąmonėje.

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas ragina sveikatos apsaugos darbuotojus nuolat rūpintis darbo žmonių sveikatingumu, gerinti ligoninių, ambulatorijų, gimdymo namų, medicinos punktų darbą, gerinti medicininį—sanitarinį gyventojų aptarnavimą.

Valstybinio aparato, prekybos įstaigų, komunalinio ūkio darbuotojai turi jautriai žiūrėti į gyventojų poreikius ir reikmes, atidžiai aptarnauti darbo žmones, negalėtingai kovoti prieš biurokratizmą ir vilkinimą, griežtai laikytis tarybinių įstatymų.

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas ragina visus Tarybų Lietuvos prafašingines organizacijas, visus profesinių sąjungų narius dar aktyviau dalyvauti socialinėje statyboje, vystant masinį socialistinį lenktyniavimą, kovojant už visokeriopa liaudies ūkio ir kultūros pakilimą ir suklestėjimą, už tolesnį respublikos darbo žmonių gerovės augimą.

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas ragina visus Lietuvos komjaunuolius, visą jaunimą atkakliai įsivinti žinias, priekakinį tarybinį mokslą, aktyviai dalyvauti socialistinėje statyboje mieste ir kaime, savo mokymosi laimėjimais ir darbo žygiais gausinti Tarybų Lietuvos pasiekimus, stiprinti mūsų Tėvyinės galybę, būti garbingais tarybinės liaudies snūmis ir dukromis, be galo atsidavusiais didžiajam Lenino

—Stalino reikalui, komunizmo reikalui.

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas ragina visus komunistus ir komjaunuolius, visus darbo žmones visokeriopa vystyti bolševikinę kritiką ir savikritiką, drąsiai Felti aikštėn trūkumus ir nedelsiant juos šalinti, tuo pačiu padedant stiprinti tarybinę socialistinę santvarką, gerinti visų mūsų įstaigų ir organizacijų darbą.

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas išreiškia visišką įsitikinimą tuo, jog darbo žmonės padės visus savo pastangas, kad būtų pasirodžiusi garbingai sutikti Tarybų valdžios Lietuvoje dešimtmetį, pažymės šią istorinę datą pirmą laiką įvykdydami gamybinius planus ir išpareigojimus Tėvynei, pažymės naujais darbo žygiais mūsų Tarybinės Tėvyinės—taikos, tautų laisvės ir saugumo tvirtovės—šlovei.

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) Centro Komitetas ragina respublikos darbo žmones dar glaudžiau sutikti savo eiles apie darbo žmonių kovinį avangardą ir vadovą—Visasąjunginę Komunistų partiją (bolševikų), jos Centro Komitetą, apie didįjį vadą ir mokytoją, geriausiąjį lietuvių tautos draugą didįjį Staliną.

Didvyriškai Lenino—Stalino partijai vadovaujant, didžiajam Stalinui vedant, pirmyn į komunizmą!

Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų)
Centro Komitetas

Pavasario sėjos darbai

Sėjos dienoraštis

Per praėjusį penkiasdešimt dienų apskrities kolūkiuose buvo paruošta sėja ir apsėta—1904 ha dirvos.

Sėjos darbai apskrities kolūkiuose vis labiau išvystomi. Žymiai sėjos tempus paspartina Antalieptės ir Antazavės valsčiai. Pirmajame užsėta 168 ha, antrajame—255 ha. Eilė Antalieptės valsčiaus kolūkių, kaip „Šviesios kelinė“, „Pergalės vėliavos“, „Švyturys“ jau baigia ankstyvųjų kultūrų sėją. Nublogai sėjos darbus vykdo Imbrado valsčius. Atskiri kolūkiai, kaip „Naujas gyvenimas“, „Naujoji vanga“, „Pirmūnas“ užsėjo po 30—40 ha vasarinių kultūrų.

Tačiau nelieštas apsididimas sėjos darbuose pasireiškia Dukšto valsčiuje. Viso čia tėra užsėta tik 82 ha žemės. Blogai sėjos darbai vykdomi ir Rimšės bei Smalų valsčiuose. Išskyrus kai kuriuos kolūkius, kaip „Aukštųjų kraštas“, kur apsėta apie 30 ha vasarinių kultūrų ir paruošta sėjai visa dirva, bei „Vienybės“, kur sėjos darbai irgi neblogai vyksta, pavasario sėjos darbu grafikas žlugdomas Salako valsčiuje.

Artėja didžioji darbo žmonių šventė—Gegužės Pirmoji. Apskrities kolūkiai šią šventę turi sukurti pilnai įvykdyti vasarinių grūdinių kultūrų sėją.

Seka pirmųjų pavyzdžių

Sekdami patriotine apskrities žemės ūkio pirmųjų iniciatyva, sparciai sėjos darbus vykdo Deugučių valsčiaus „Aušros“ kolūkių kolūkiečiai. Jie jau užsėjo 10 ha avių, 4 ha žirnių ir 3 ha lubino, sėklų daigumas patikrintas sėklų tyrimo laboratorijoje. Ruošiamą dirvą ir vėlyvųjų kultūrų sėją. Įsivinta taip pat dirvos, kurios anksčiau buvo nenaudojamos. Suarta ir iškultivuota 6 ha dirvos.

J. Kolesnikovas

Baigia sėjos darbus

Savo išpareigojimą trumpiausiu laiku užbaigti pavasario sėjos darbus gerai vykdė Antalieptės valsčiaus „Šviesios kelinė“ kolūkių kolūkiečiai. Įsijungė į socialistines lenktynes už spartų sėjos pravedimą, jie paruošė

visa dirva vėlyvosios kultūroms ir šiomis dienomis užbaigs ankstyvųjų kultūrų sėją. Kolūkyje pasėta 30 ha ankstyvųjų kultūrų, kaip žirnių, avių, miežių.

V. Rimkutė

Dėl TSRS-Kinijos prekybinių santykių

Apie 1950 metų valstybinio plano Lietuvos TSR liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti vykdymo rezultatus per 1950 metų pirmąjį ketvirtį

(Iš Lietuvos TSR Statistikos valdybos pranešimo)

Po derybų tarp TSRS Užsienio Prekybos ministerijos ir Kinijos Liaudies Respublikos Prekybinės delegacijos, vykusių draugiško savitarpio supratimo atmosferoje, š. m. balandžio mėn. 19 d. Maskvoje pasirašytas Prekybinis Susitarimas ir Susitarimas dėl prekių apyvartos 1950 metais.

Pagal Susitarimą dėl prekių apyvartos Tarybų Sąjunga tiekis įrengimus, o Kinija — žaliava.

Tuo pat metu buvo pasira-

šytas protokolas dėl įrengimų ir medžiagų tiekimo iš Tarybų Sąjungos į Kinijos Liaudies Respubliką 1950—1952 m. m. sąskaiton kreditu, teikiama pagal š. m. vasario 14 dienos Susitarimą.

Susitarimus ir Protokolą pasirašė: iš Tarybų Sąjungos pusės — Užsienio Prekybos Ministras M. A. Menšikovas, iš Kinijos pusės — Centrinės liaudies vyriausybės prekybos ministras p. Je Čzi — Čžuanis.

Lietuvos TSR Statistikos valdyba paskelbė 1950 metų valstybinio plano Lietuvos TSR liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti vykdymo rezultatus per 1950 metų pirmąjį ketvirtį.

Visos Lietuvos TSR teritorijoje esančios pramonės 1950 metų pirmojo ketvirčio bendrosios produkcijos gamybos planas įvykdytas 100,5 proc.

Visos Lietuvos TSR teritorijoje esančios pramonės bendroji produkcija per 1950 me-

tų pirmąjį ketvirtį padidėjo palyginti su 1949 metų pirmuoju ketvirčiu 25 procentais.

1950 metų pirmojo ketvirčio plana Lietuvos geležinkeliai įvykdė: pakrovimo—108 proc., iškrovimo—102 proc.

Kapitalinių darbų apimtis 1950 metų sausio—kovo mėnesiais padidėjo palyginti su 1949 metų sausio—kovo mėnesiais 27 proc.

Mažmeninių prekių apyvartai 1950 metų pirmojo ketvirčio planas įvykdytas 99 procentais, tame tarpe: prekybos tinklo mažmeninių prekių apyvartos planas—98 proc. ir visuomeninio maitinimo įmonių mažmeninių prekių apyvartos planas—102 proc.

Ryšium su valstybinių mažmeninių kainų sumažinimu maisto ir pramonės prekėms, įvykdytu 1950 metų kovo 1 dieną, mažmeninių prekių apyvarta 1950 metų kovo mėnesį padidėjo respublikoje palyginti su vasario mėnesiu 36 proc.

(ELTA).

Feljetonas

Užburtas ratas

Šiame feljetone mes nenorime aprašyti nieko juokinga, mes norime papasakoti apie visai liūdną faktą, kaip atskiri Zarasų miesto vykdomojo komiteto darbuotojai tyčiojasi iš tarybinių žmonių teisių.

O buvo taip. Agronomas drg. Kazlauskas, neseniai pradėjęs seimyninį gyvenimą, nutarė pasistatyti namelį. Na ką gi, dalykas įgyvendintinas, juo labiau, kad tarybine vyriausybė padeda darbininkams, tarnautojams ir specialistams statyti individualinius namus, teikdami jiems šiam reikalui paskolas, miško medžiagą ir kit.

Pasitaręs su žmona, drg. Kazlauskas parasė miesto vykdomajam komitetui pareiškimo, prašydamas išskirti jam žemės sklypą namo statybai. Ne-trukus miesto vykdomasis komitetas priėmė sprendimą, pagal kurį drg. Kazlauskui išskiriamas žemės sklypas Marytės Melnikaitės g-vėje Nr. 92.

Apsidžiaugę jaunavedžiai. Kaip gi—sklypas yra, valstybės paskola gauta, belieka tik sudaryti namo statybos projektą ir pradėti statybą. Deja, per anksti apsidžiaugę drg. Kazlauskas. Jis dar nežinojo, kad miesto vykdomojo komiteto vadovai, „besirūpindami“ jo reikalais, suras dar tokių priekabių, kad niekias paverstų juo visas viltis. Pasirodo, kad miesto vykdomasis komitetas išskiria sklypą statybai tada, kai yra namo statybos projek-

tas, o miesto architektorius drg. Vrublevičius tvirtina projektą tada, kai yra išskirtas sklypas. Eina drg. Kazlauskas į vykdomąjį komitetą, jam atsako: „Duok miesto architektoriaus patvirtintą namo projektą, tada išskirsim sklypą“. Eina jis pas architektorių, šis jam sako: „Duok miesto vykdomojo komiteto tau paskirtą žemės sklypą, tada tvirtinsiu namo projektą“.

Ir taip vienas pas kitą... Gaunasi užburtas ratas.

Pagaliam miesto vykdomasis komitetas nutarė šią padėti formaliai įteisinti. Dienos šiesą išvydo miesto vykdomojo komiteto 1950 m. balandžio 17 d. sprendimas, kuriame skaitome: „Drg. Kazlauskui Leonui, gyv. Marytės Melnikaitės g-vėje Nr. 92, pripažinti teisę individualinio namo statybai ir, pristačius statybos projektą, paskirti sklypą vietai“.

Taip, teise statyti vykdomasis komitetas teikėsi pripažinti, bet sąlygą statybai ir toliau nenori sudaryti. Užburtas ratas, vykdomojo komiteto siuntinėjimas pas architektorių, architektoriaus ir vykdomąjį komitetą tebesitulia. Drg. Kazlauskas namo statyti negali pradėti.

Klausime: kada gi, pagaliau, miesto vykdomajame komitete nutruks tyčiojimas iš darbo žmonių, kada pradės rūpintis jų poreikių patenkinti.

A. Kvietkus

Savo išpareigojimus įvykdysime

1949 metais produktyvios gyvulininkystės išvystymo srityje mes atsiėkėme nemaža.

Mūsų kolkųje buvo sukurtos visos keturios produktyvios gyvulininkystės fermos su numatytu 1949 m. gyvulių skaičiumi. Stambių raguočių fermoje dabar yra 25 galvijai, iš kurių 11 melžiamų karvių, Kiaulių fermoje — 4 motininės kiaulės, paukščių fermoje — 50 vištų. Avių fermoj įvykdytas 1950 metų planas. Tai yra nemaži laimėjimai, juo labiau, kad jie pasiekti tik per vienerių kolektyvinio gyvenimo metų.

Pagal produktyvios gyvulininkystės išvystymo planą 1950 metais mūsų kolkas privalo turėti žymiai daugiau gyvulių, negu jų yra dabar. Stambių raguočių pagal planą turi būti 36, iš jų 15 melžiamų karvių, Kiaulių fermoje turi būti 45 kiaulės, iš jų 12 motininės, paukštininkystės ferma turės būti papildyta iki 180 paukščių.

Tam, kad šis uždavinys būtų įvykdytas ir gyvulininkystės fermos būtų pilnai sukomplektuotos, pradėta sudarinėti kontraktaacijos sutartis su kolkiečiais dėl prieanglio išauginimo, taip pat bus auginamas gautas iš visuomeninių gyvulių prieauglis. Tokiu būdu šių metų produktyvios gyvulininkystės išvystymo

plana mes ne tik įvykdysime, bet ir viršysime.

Mes neapsiribosime vien tik gyvulių skaičiais, nustatyti 1950 metų gyvulininkystės išvystymo plano, pasiekimu, bet kelsime ir gyvulių produktyvumą. Keliant gyvulių produktyvumą didelis dėmesys atkreiptas į gyvulių šėrimą, jų priežiūrą. Seriant gyvulius griežtai prisilaikome šėrimo normą. Be stambių ir koncentruotų pašarų galvijų fermoje naudojami dar sultingi pašarai. Gyvuliai šėrimui nustatytu laiku, kurio griežtai prisilaikoma. Pvz., melžiamas karves šėriame 3 kartus per para. Kiekvienai karvei be stambių pašarų, kurie jai duodami atsižvelgiant į jos svorį, dar sušeriama po 1,5 kg išspaudų ir 2,5 kg pašarinių runkelių.

Didelis dėmesys kreipiamas taip pat į Kiaulių, ypač motininųjų Kiaulių, priežiūrą. Jos švariai laikomos, šėrimas nustatytu laiku, šviežių pašarų, išleidžiamos pasivaikščioti.

Norėdami šiais metais pasiekti dar didesnį gyvulių produktyvumą, mes pasirūpinome sudaryti gera pašarų bazę. 20 ha užsėjome daugiametėmis žolėmis, 2 ha numatytą apodinti šakniavaisiais, kaip pvz., pašariniais runkeliais, pašarinėmis morkomis.

Apsvarstę apskrities žemės ūkio pirmųjų pasitarime priimtus išpareigojimus, mūsų kolkio gyvulininkai prisilėmė papildomus išpareigojimus. Melžėja drg. Nemažuskienė išpareigojo primesti iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 1755 litrus pieno per metus. Kiaulių šėrikė A. Lašienė išpareigojo gauti per kiekvieną apsparšavimą iš motininųjų Kiaulių po 10 paršelių iš kiekvienos ir išsaugoti visa paršelių prieauglį. Išpareigota iš kiekvienos avies prikirti po 2,6 kg vilnų. Buvo priimtas išpareigojimas likviduoti gyvulių fermose bergždumą.

Stėkdami dar labiau pakelti gyvulių produktyvumą, mes tariames su žemės ūkio specialistais, vystome tarp gyvulių augintojų socialistines lenktynes.

Prisiėmę šias priemones, mes tikimės savo išpareigojimus ne tik įvykdyti, bet ir žymiai viršyti. Tai bus mūsų indėlis į tolesnį kolkio visuomeninio turto didinimą, į tolesnį žemės ūkio artelės stiprinimą organizaciniu—ūkiniu atžvilgiu ir tuo pačiu į kolkiečių materialinės gerovės kilimą.

A. Jakutienė

Dusetų valsė. Vinco Kudirkos vardo kolkio gyvulininkystės fermos vedėja

Reakcinė dvasininkija—tamsos nešėja

Katalikų dvasininkija visais laikais buvo tamsos skleidėja, aršiai kovoję prieš žmonių kultūrinę pažangą, siekė juos išlaikyti prietarių ir atsilikusių vergovėje. Religijos dogmos, kilusios senovės laikais, kai žmogus dar neturėjo mokslinio vaizdo apie supantį jį pasaulį, gali laikytis tik atsilikusių, prietaringų žmonių sąmonėje. Štai kodėl bažnyčia taip įnirtingai stoji ir stovės prieš mokslą, griaunantį visus prietarus ir pasakėčias, kuriais laikosi religija ir „dievo tarnų“ viešpatavimas. Bet dvasininkija ne vien tik dėl to yra aršus žmonių pažangos ir apšvietimo priešas. Katalikų bažnyčios tarnai nuo seniausių laikų yra išnaudotojų klasių tarnai. Feodalizmo laikais katalikiškoji dvasininkija visomis priemonėmis gynė baudžiavą ir aršiai stovėjo prieš buržuaziją, siekusią nuversti feodalinę santvarką. Įsigalėjus buržuazinei santvarkai, katalikų dvasininkija stovėjo ginti senąją viešpatavimą išnaudotojų klase prieš darbo žmonių išsivadavimo kovą. Siekdama išlaikyti darbo žmones

tamsoje, katalikiškoji dvasininkija tuo pačiu siekia sustabdyti jų kovą ir skiepyti jiems vergiška paklusnumą išnaudotojams.

Per visą Lietuvos tautos istoriją katalikiškoji dvasininkija aršiai kovoję prieš Lietuvos liaudies kultūrinę pažangą, siekė ją sukaustyti prietariu pančiais. Atėjusi į Lietuvą drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalikų bažnyčia buvo priversta griebtis priemonių prieš didėjančią drauge su lietuvių tautos priešais—vokiečių kryžiuočiais ir lenkų bajorais—katalikų dvasininkija niekino lietuvių kalbą, paskelbė ją „stambeldžių kalba“, padėjo dvarponiams laikyti darbo žmones ne tik socialinėje vergovėje, bet ir visiškoje dvasinėje tamsoje. Katalikų kunigai pradėjo leisti knygutes lietuvių kalba tik kai Lietuvoje atsirado reformacijos šalininkų, ir katalik

Tarptautinė apžvalga

Parašų rinkimas taikos peticijai Anglijoje

Taiką gina milijonai žmonių

Praejo mėnuo laiko nuo tos dienos, kai pasibaigė Pasaulinio taikos šalininkų kongreso Nuolatinio komiteto sesija Stokholme. Per tą laiką, visa pasaulį apėkė sesijos atsisaukimas dėl atominio ginklo uždraudimo ir dėl paskelbimo kariniu nusikaltėliu tą vyriausybę, kuri pirma pavartos tą ginklą. Nuolatinio komiteto raginimas visiems geros valios žmonėms pasirašyti tą atsisaukimą sukelia daugelį milijonų žmonių dalyvauti balsavime dėl taikos.

Iš visų šalių ateina pranešimai apie tautų kovos dėl taikos sustiprėjimą.

Daugelyje Vakarų Europos uostų jau dabar kiekvienos ginklų tonos pakrovimas ir iškrovimas vykdomas apgulio stovio sąlygomis. Kai neseniai į Neapolį atvyko Amerikos ginklų transportas, uosta apsupo karinės dalys ir policija. Tik po to saujelė streiklaužių galėjo pradėti iškrauti laivą. Neapolio darbo žmonės atsakė į amerikinių ginklų atgabenimą masiniais mitingais ir protesto streikais. Musų uoste, pareiškė jie, negalės būti vietos laivams, nešančioms mirtį.

Prancūzijos uostų Ruano, La-paliso, Bordo ir kt. drąsus dokininų veiksmai sutrukdydavo pakrovimą eilės laivų, skirtų gabenti ginklams į Indokiniją. Dokininų kova vis plačiau remia kitos darbo žmonių kategorijos. Pramonės darbininkai ir geležinkelininkai atsisako gaminti ir gabenti karines medžiagas. Valstiečiai praneša apie savo paramą tiems, kurie žengia kovos dėl taikos avangardo.

Dabar išsivysčiusi kompanija parašams po Nuolatinio komiteto atsisaukimo rinkti liudija taikos šalininkų fronto išsiplėtimą ir sustiprėjimą. Demokratinė Prancūzijos organizacija iškėlė sau tikslą supažindinti su Nuolatinio komite-

to atsisaukimu kiekvieną prancūzų šeimą. To atsisaukimo parašų skaičius Prancūzijoje nenutrūkstamai auga.

Anglijos komitetas taikai ginti vykdo visos šalies mastu parašų po Nuolatinio komiteto atsisaukimo rinkimą. Tas judėjimas yra remiamas Anglijos liaudies daugumos. Vis platesni Amerikos liaudies sluoksniai stoja prieš karinių pasirengimų politiką ir smerkia atominio ginklo varžybas.

Vakarų Vokietijoje ir Japonijoje, kurių žmonių rezervais Anglijos—Amerikos imperialistai labiausiai pasitiki, galvodami apie naują karą, liaudies masės vis griežčiau stoja ginti taiką, nepriklausomybę. Masinis balsavimas už taiką jau prasidėjo Vakarų Vokietijoje. Japonijoje pažangiosios sąjungos nutarė surinkti ligi gegužės 1 dienos ne mažiau kaip 500 000 parašų po atsisaukimo taikai ginti.

Su nepaprastu entuziazmu balsuoja už taiką liaudies demokratijos šalių darbo žmonės. Socializmo pagrindų kūrimų šių šalių darbo žmonės daro savo indėlį į nenugalimą taikos reikalą.

Stiprėja Tarybų Sąjungos-Kinijos draugystė

Balandžio 11 d. Kinijos Centrinė vyriausybė taryba ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas ratifikavo sutartį dėl draugystės, sąjungos ir savitarpio pagalbos, o taip pat susitarimus tarp Tarybų Sąjungos ir Kinijos. Tos sutarties ir susitarimų sudarymas pavertė Tarybų Sąjungos—Kinijos draugystę tokia galinga jėga stiprinant taiką, kuriai lygios nėra ir nebuvo žmonių istorijoje.

Kinijos—Tarybų Sąjungos sutartis ir susitarimai buvo sudaryti pilnutinės lygybės ir abiejų šalių suverenumo bei teritorinio vientisumo, savitarpio gerbimo pagrindų. Tuos

istorinius tikros dviejų didžiųjų tautų draugystės dokumentus su pakilimu sutiko Kinijos darbo žmonės.

Tolesnis žingsnis išvystant Tarybų Sąjungos—Kinijos draugystę ir bendradarbiavimą buvo naftos, spalvotųjų metalų ir civilinės aviacijos mišrių bendrovių sukūrimas.

Tų mišrių bendrovių veikla padės sparčiai išvystyti turtingiausius nacionalinius Kinijos resursus ir jos industrializaciją.

Broliškas Tarybų Sąjungos bendradarbiavimas ir pagalba padeda išvaduotajai Kinijai sparčiai atkurti ir išvystyti liaudies ūkį. Didžiulėje Kinijos teritorijoje kyla iš griuvusių pramonės imonės, kuriams drėkinimo kanalai, įsisavinami tankstančiai hektarų žemės, kuri metais nebuvo ariama. Vyksta geležinkelijų ir plentų tiesimas. Milijonai medžių sodinami ten, kur niekuomet neaugo jokie medžiai.

Nuolat auga Kinijos—Tarybų Sąjungos draugystės draugijos greitis. Dabar tos draugijos skyriai sukurti kiekvienoje Kinijos provincijoje. Jie vienija daugiau kaip 2 milijonus žmonių. Kinijos liaudis labai domisi tarybine literatūra ir menu. Per trumpą laikotarpį Kinijoje demonstruotos tarybinis filmus žiūrėjo apie 3,5 milijono žmonių.

Sanchajuje per vieną dieną—balandžio 11 d.—užsienio literatūros parduotuvėje buvo parduota 2000 tarybinių knygų ir žurnalų. Tas gilus susidomėjimas tarybinės liaudies gyvenimu liudija apie nesugriaujamą abiejų šalių draugystę, sudarancia vieną svarbiausių taikos sustiprėjimo laidų. Daugmilijoninė Kinijos liaudis drauge su Tarybų Sąjungos ir liaudies demokratijos šalių tautomis žengia kovotojų dėl tvirtos taikos avangarde.

V. Charkovas

Reakcinė dvasininkija—tamsos nešėja

(Atkelta iš 3 pusl.)

Ypatingų pastangų kunigija dėjo siekdama išlaikyti kaimo darbo žmonių atsilikimą. Kunigai buvo faktiškai šeimininkai kaimo ir jie šią savo padėtį panaudojo tam, kad išlaikytų darbo žmones prietarių valdžioje, kad neleistų jiems siekti šviesos.

Liaudžiai kvalinti kunigija, be savo pačios gausių kadru, dar turėjo Lietuvoje daugybę vienuolių ir kongregacijų. Visi tie pranciškonai, jezuitai, marjonai, dominikonai, kapuciniai, lygiai kaip visokios kazmierietės, pranciškietės, elzbietietės, seserys—benediktinės ir kit.sudarė didžiulę juodąją armiją, kuri skleidė viduramžiškumą, prietarus ir siekė išlaikyti darbo žmones žiaurioje dvasinėje vergovėje. Tiek kunigų, tiek ir vienuolių skaičium buržuazinė Lietuva užėmė pirmą vietą Europoje, pralenkusi net Ispaniją ir Italiją. Daugelis vienuolių buvo atvykę į Lietuvą iš Vokietijos ir, kaip parodė vėliau karo metai, tarnavo gestape ar hitlerinėje karo žvalgyboje.

Hitlerinės okupacijos metais okupantai plačiai pasinaudojo reakciniais katalikų dvasininkais, siekdami demoralizuoti

lietuvių tautą. Krikdėmams okupantai pavėdė hitlerizuoti švietimo sistemą Lietuvoje. Klerikalams buvo perduota visa hitlerinė spauda, kurią vokiečiai leido Lietuvoje lietuvių kalba. Vyskupai ir kiti bažnyčios tarnai voliai padėjo okupantams skleistį hitlerinę žmonių neapykantos ideologiją Lietuvoje, nuolat valdavo žmogėdra Hitlerį kaip „Lietuvos išvaduotoją“ ir „krikščioniškos civilizacijos“ išgelbėtoją.

Pokariniais metais reakcinė katalikų dvasininkija, ištikima savo antilaudiškomis tradicijomis, mėgino toliau kovoti prieš Lietuvos darbo žmones, ginodama sutriuškintųjų išnaudotojų klasių interesus. Neturėdama galimybių viešai varžyti savo juodą darbą, reakcinė dvasininkija siekia išlaikyti klerikaline ideologija ir viduramžiškumą prietarus atsilikusių žmonių samonėje. Štai kodėl kova prieš visokius klerikalines ideologijas likučius yra neatsikiriama nuo kovos dėl naujų socializmo laimėjimų, nuo kovos dėl visų darbo žmonių mobilizavimo komunistų stovybos reikalui.

Didieji laimėjimai, kuriuos Lietuvos liaudis, bolševikų

partijos vadovaujama ir broliškųjų tarybinių tautų nesavanaudiškai padedama, pasiekė naujo socialistinio gyvenimo stovyboje, smogia triuškinanti smūgi reaktinėms katalikiškajai dvasininkijai. Darbo žmonių materialinio ir kultūrinio gyvenimo lygio kilimas išmuša iš po dvasininkijos kojų tą dirvą, kuria ji per šimtmečius rėmėsi, siekdama laikyti liaudį savo valdžioje. Ypatingos jėgos smūgi reaktinėms dvasininkijos įtakos likučiams smogia kolektyvinių ūkių santvarkos pergale Lietuvos kaimo. Naujo laisvo Lietuvos kaimo gimimas, spartus darbo valstiečių kultūrinio lygio kilimas, dirbančiosios valstietės išvadavimas, kolūkiečių masės įsitraukimas į aktyvia socialistinę stovybą—visa tai atima reaktinei dvasininkijai paskutinius galimumus mulkinai ir kvalinti darbo žmones.

Kovodami dėl naujų laimėjimų socialistinio stovyboje, dėl darbo žmonių kultūrinio lygio spartaus kilimo, mes tuo pačiu galutinai ir negrįžtamai išnaikiname tą tamsą, kurioje tik ir gali varžyti savo juodą darbą nuodingieji šikšnosparniai—sutanoti liaudies priešai. S. Kaupas

LONDONAS, balandžio mėn. 20 d. (TASS). „Deili Uorker“ praneša, kad nors parašų rinkimas po Anglijos visuotinę taikos peticiją prasidėjo tik praėjusios savaitės pabaigoje, Anglijos komitetas taikai ginti jau gaus užpildytus blankus su parašais.

Pirmas komitetui gražintas blankas buvo ne tik užpildytas, bet parašai ir adresai buvo padėti visose laisvose vietose.

Belgijos darbo žmonės kovoja už taiką

BRUSELIS, balandžio mėn. 20 d. (TASS). Antverpeno dokininų veikimo komitetas susaukė gausų mitingą. Mitinge buvo priimta rezolucija, kurioje išreikštas Antverpeno dokininų pasiryžimas nesitraukti Amerikos ginklų. Rezolucija ragina visus dokininus netapti karo kurstytojų bendrininkais.

Herstalyje įvyko jaunimo demonstracija prieš karo rengi-

Komitetas Tarptautinei moters dienai organizuoti nutarė paremti milijono parašų rinkimo vaju

„Deili Uorker“ praneša, kad mašinų gamintojų jungtinės profesijos Livsdeno skyrius (Herfordširo grafystė) viešingai priėmė peticiją ir ragina „De heilend cirkraft kompani“ bendrovės cecho seimius organizuoti kuo daugiau parašų. (ELTA)

ma ir už atominės bombos uždraudimą.

Taryje prasidėjo parašų rinkimas pasaulinio taikos šalininkų kongreso Nuolatinio komiteto Stokholmo sesijos atsisaukimui, reikalaujančiam besąlygiškai uždrausti atominį ginklą ir paskelbti kariniu nusikaltėliu tą vyriausybę, kuri pirma pavartos atominį ginklą. (ELTA)

Agronomo patarimai

Pereikime prie ištisinių veislinių pasėlių plotų

Veislinė sėkla—vienas iš faktorių, užtikrinančių aukštą derlių. Todėl kiekvienam kolūkiui yra būtina įsigyti veislinių sėklų sklypus ir tuo būdu pereiti prie ištisinių veislinių pasėlių plotų.

Mūsų apskrities laukuose geriausiai auga ir duoda 30 proc. aukštesnį derlių už eilinę sėklą vasariniai kviečiai „Gražučiai“, miežiai „Aukšiniai II“, avižos „stipruolės“, žirniai „Greitukai“, žieminiai kviečiai „Akuotiejai“, žieminiai rugiai „Benekonių“.

Penkmečio plane yra numatyta pereiti prie ištisinių veislinių pasėlių, o tam yra visos galimybės. Apskrityje yra sėklininkystės kolūkis—Imbrado valsė „Lenino keltui“ žemės ūkio artelė. Be to, 1950 metų derliui yra daug paskirta veislinių sėklų „Žagotsortzerno“.

Tea eilinė sėkla galima iškeisti į veislinę. Dauguma apskrities kolūkių į tai atkreipė rimtą dėmesį ir pilnai apsirūpino veislinėmis sėklomis. Tie kolūkių, kurie veisline sėkla dar neapirūpino, turi kuo greičiau apsirūpinti veislinėmis sėklomis iš „Žagotsortzerno“ sandėlių, kurie yra Zarasuose ir Dūkšte.

Prasidėjus sėjos darbams, būtina organizuoti visuose kolūkiuose sėklininkystės sklypus, kreipti ypatingą dėmesį į geresnės žemės parinkimą. Žemė turi būti įdirbta ir ge-

rai pataršta.

Nustatyti, pilnai prisilaikant vyriausybės nutarimo, sekančias būtinas sėkliniams sklypams normas sėkliniams pasėlių plotų: žieminiams kultūroms—12 proc., avižoms—13 proc., miežiams—13 proc., vasariniam kviečiams—15 proc., grūdiniams—18 proc., grūdiniams—15 proc.

Vasarinų kultūrų sėja sėkliniuose sklypuose atlikti geriausiomis veislinėmis ir rinktinėmis sėklomis, suglaustais agrotechnikos terminais, eilinėms sėjamosioms mašinomis. Išskirtuosius sėklinius sklypus laukuose pažymėti kuolelais, ant kurių padaryti sekančio turinio prašos: sėklinis sklypas brigados №...; plotas ha...; sėja atliktas. (data), veislė...

Visiems išplėtiems sėkliniams sklypams, kolūkiuose sudaromas 2-juose egzemplioruose aktas, nurodant plotą kiekvienai kultūrai ir brigadai. Vienas šio akto egzempliorus, patvirtinus jį valstiaus vykdomajam komitetui, pasilieka kolūkių raštvedyboje, o antras egzempliorius perduodamas valstiaus žemės ūkio skyriui.

Sėkliniai sklypai, pradendant kultūrų sėja ir baigiant nuėmimu, turi būti švarūs nuo piktžolių, gautas iš jų derlius turi būti atskirai išskaitas ir naudojami tikrai sėklai. Agr. K. Kisielovas

Ats. redaktorius

L. Rudaševskis

Skaitytojai, užsiprenumeruokite savo apskrities laikraštį

„Pergalė“

nuo gegužės mėn. ir iki metų pabaigos

„Pergalė“ eina 3 kartį į savaitę

PRENUMERATOS KAINA:

1 mėn.—2,50 rb., 3 mėn.—7,50 rb., 6 mėn.—15 rb., iki metų pabaigos—20 rb.

Prenumeratą priima visi pašto ir „Sąjunginės Spaudos“ skyriai, agentūros, visuomeniniai spaudos platintojai bei apylinkių Tarybų sekretoriai.